

Det kan umuligt passe

Frank Colding 2023

♩=90 G F#m(b5) Bm7 Em Am D7 G Em Am D

Det kan u -mu -ligt pas-se, jeg skal sæt-te mig i sto-len, ba-re so - ve. Og sid-de

4 B Em Am7 D Bm7 Em Bm Em C

dér og gas-se mig, mens folk fra syd til po - len gør det gro - ve. Så jeg har

7 F G7 C G C Am F Dm7 G Dm G

sat min hjer-ne til at dig-te små ba-na - le skrib-le - ri - er Pro-gram-met

10 C Em C Em F Dm Am7 Dm7 G7 C

ser dog ger - ne, der bli'r kaldt på den lo - ka - le in-dre kri - ger,

1. Det kan umuligt passe,
jeg skal sætte mig i stolen, bare sove.
Og sidde dér og gasse
mig, mens folk fra syd til polen gør det grove.
Så jeg har sat min hjerne
til at digte små banale skriblerier.
Programmet ser dog gerne,
der bli'r kaldt på den lokale indre kriger,

2. som kæmper, overvinder
alt det træge, ta'r ved lære, er i live.
Kom, mærk hvor solen skinner.
Den kan ikke lade være med at give.
Den skinner på de onde,
ligesom på alle gode, med sin nåde.
Så kan jeg altså bunde,
ud'n at fatte, med mit ho'de, denne gåde?

3. Vi kender det fra Skriften,
det berettes fra mystikken: Gud er skaber.
Og værket er bedriften,
som Han elsker; selv tragikken og en taber.
For døbt i vandet, ilden,
vil vi vågne op i ånden så vi takker
for væren og for villen,
mens vi rækker næsten hånden som en makker.

4. Tilfreds på denne aften,
for jeg klarede programmet nogenlunde.
Vorherre gav mig kraften.
Men i morges var jeg lammet, tom for grunde.
Blev trukket træg af stalden,
hvorpå ånden lifligt blæser dette credo.
Forundres himmelfalden:
Se, en prædiken for min læser og mit ego.

Frank Colding 3. januar 2023